

Sygn. akt III K 337/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Małgorzata Demianiuk – Dzik

Protokolant: protokolant sądowy – stażysta Karolina Waślicka

przy udziale Prokuratora Ewy Dmitruk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 14.01.2014r., 14.02.2014r.

sprawy:

T. M.

s. C. i W. z d. J.,

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 06 do 07 maja 2009 roku w W. na terenie Podmiejskich O. Działkowych (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z R. G., K. D. oraz A. L. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia krzewów i drzewek: z działki nr (...) o wartości 666,46 zł na szkodę W. N., z działki nr (...) o wartości 2880,79 zł na szkodę A. K., z działki nr (...) o wartości 327,66 zł na szkodę J. B., z działki nr (...) o wartości 1426,71 zł na szkodę K. P. z działki nr (...) o wartości 485,58 zł na szkodę P. J., z działki nr (...) o wartości 1461,58 zł na szkodę A. S., z działki nr (...) o wartości 53,91 zł na szkodę M. N. z działki nr (...) o wartości 668 zł na szkodę T. D., z działki nr (...) o wartości 885,85 zł na szkodę M. G., z działki nr (...) o wartości 425,72 zł na szkodę J. K. o łącznej wartości 9282,43 zł,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

oraz

K. D.

s. J. i M. z d. L.,

ur. (...) w miejscowości G. R.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 06 do 07 maja 2009 roku w W. na terenie Podmiejskich O. Działkowych (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z T. M., R. G. oraz A. L. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia krzewów i drzewek: z działki nr (...) o wartości 666,46 zł na szkodę W. N., z działki nr (...) o wartości 2880,79 zł na szkodę A. K., z działki nr (...) o wartości 327,66 zł na szkodę J. B., z działki nr (...) o wartości 1426,71 zł na szkodę K. P. z działki nr (...) o wartości 485,58 zł na szkodę P. J., z działki nr (...) o wartości

1461,58 zł na szkodę A. S., z działki nr (...) o wartości 53,91 zł na szkodę M. N. z działki nr (...) o wartości 668 zł na szkodę T. D., z działki nr (...) o wartości 885,85 zł na szkodę M. G., z działki nr (...) o wartości 425,72 zł na szkodę J. K. o łącznej wartości 9282,43 zł,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. oskarżonych T. M. oraz K. D. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego każdemu z nich czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje każdego z oskarżonych, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 58 § 3 kk wymierza każdemu z nich karę 12 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na wskazany cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu T. M. kary ograniczenia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie w dniu 9 maja 2009r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej oskarżonemu K. D. kary ograniczenia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie w dniu 11 maja 2009r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 500 (pięset) złotych, zaś na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IIIK 337/13

UZASADNIENIE

K. D. został oskarżony o to, że w okresie od 06 do 07 maja 2009 roku w W. na terenie Podmiejskich (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z T. M., R. G. oraz A. L. dokonali zaboru w celu przywłaszczenia krzewów i drzewek: z działki nr (...) o wartości 666,46 zł na szkodę W. N., z działki nr (...) o wartości 2880,79 zł na szkodę A. K., z działki nr (...) o wartości 327,66 zł na szkodę J. B., z działki nr (...) o wartości 1426,71 zł na szkodę K. P., z działki nr (...) o wartości 485,58 zł na szkodę P. J., z działki nr (...) o wartości 1461,58 zł na szkodę A. S., z działki nr (...) o wartości 53,91 zł na szkodę M. N., z działki nr (...) o wartości 668 zł na szkodę T. D., z działki nr (...) o wartości 885,85 zł na szkodę M. G., z działki nr (...) o wartości 425,72 na szkodę J. K. o łącznej wartości 9282,43 zł, tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego na rozprawie głównej materiału dowodowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. D., T. M., R. G. i A. L. postanowili dokonać kradzieży drzewek i krzewów z ogródków działkowych. W dniu 06 maja 2009 r. udali się do marketu O. mieszczącego się na U., aby zakupić szpadle, a następnie samochodem kierowanym przez K. D. pojechali na teren Podmiejskich (...) mieszczących się w W. w dzielnicy U.. Gdy dojechali na miejsce K. D. zostawił kolegów na działkach i pojechał po samochód dostawczy marki I., który uprzednio pożyczył od swojego znajomego – S. K.. Gdy wrócił wszyscy czterej zaczęli wykopywać drzewa i krzewy, a następnie zwozili je taczka do samochodu dostawczego I., który zaparkowany był przed bramą jednej z działek. Oskarżeni dokonali kradzieży krzewów i drzewek z działki nr (...) o wartości 666,46 zł na szkodę W. N., z działki nr (...) o wartości 2880,79 zł na szkodę A. K., z działki nr (...) o wartości 327,66 zł na szkodę J. B., z działki nr (...) o wartości 1426,71 zł na szkodę K. P., z działki nr (...) o wartości 485,58 zł na szkodę P. J., z działki nr (...) o wartości 1461,58 zł na szkodę A. S., z działki nr (...) o wartości 53,91 zł na szkodę M. N., z działki nr (...) o wartości 668 zł na szkodę T. D., z działki nr (...) o wartości 885,85 zł na szkodę M. G., z działki nr (...) o wartości 425,72 na szkodę J. K.. Łączna wartość skradzionych drzewek i krzewów wynosiła 9282,43 zł.

Ok. godz. 1.30 zaparkowany pojazd i kręcących się wokół niego mężczyzn zauważyli pełniący służbę w patrolu zmotoryzowanym w rejonie dzielnicy U. funkcjonariusze Policji – M. S., Ł. S. i M. L.. Policjanci postanowili sprawdzić w/w mężczyzn. Na widok funkcjonariuszy mężczyźni zaczęli uciekać przeskakując ogrodzenie działki. Za nimi pobiegli dwaj funkcjonariusze: M. S. i Ł. S., a M. L. pozostał przy samochodzie. Gdy ci dwaj funkcjonariusze powrócili po nieudanym pościgu na miejsce zdarzenia otworzyli skrzynie ładunkową samochodu I. i zatrzymali zamkniętego w niej R. G.. W rozmowie z R. G. funkcjonariusze ustalili nazwiska pozostałych sprawców kradzieży. Ponadto ujawnili w samochodzie skradzione drzewa i krzewy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonego K. D. (k. 159, 274v, 614), zeznań świadków: M. S. (k. 12v), M. L. (k. 14v), Ł. S. (k. 18v), W. N. (k. 26, 30v, 363v-364), A. K. (k. 35v-36, 376v), J. B. (k. 45v-46, 50, 347v), K. P. (k. 59v, 62, 353v), P. J. (k. 66v, 69v-70, 350v), A. S. (k. 92v, 95, k. 356v), M. N. (k. 97v, 99v, 358v), T. D. (k. 124v-125, 128v-129, 365v), M. G. (k. 140v-141, 144v, 367v-368), J. K. (k. 187v, 189v-190, 361v), S. K. (k. 131v-132v), P. D. (1) (k. 150v), protokołu przeszukania (k. 162-164), protokołu zatrzymania rzeczy k. 7-9, 53-55, protokołów zatrzymania osób (k. 2, 108, 155), protokołu oględzin samochodu I. (k. 9-11v), materiału poglądowego (k. 208), wyjaśnień R. G. (k. 82, 105, 229v, 234-235), wyjaśnień A. L. (k. 333), wyjaśnień T. M. (k. 396, 613-614), protokołów okazania (k. 29-31, 49-51, 61-62v, 69-70v, 94-95v, 99-100v, 128-129v, 144-145v, 189-190v, 229-230v, 274-275), opinii biegłego (k. 411-425).

Oskarżony K. D., w postępowaniu przygotowawczym, będąc przesłuchiwany po raz pierwszy w dniu 11 maja 2009r., przyznał się do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Następnie podczas kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego oskarżony nie przyznał się i także odmówił składania wyjaśnień. Do protokołu okazania mu wizerunków osób wyjaśnił jedynie, że rozpoznaje osobę o imieniu A., która była razem z nimi na działkach.

Przed Sądem oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, ale wyjaśniając podał, że pojechał samochodem na działki jedynie po to, aby kupić, a nie dokonać kradzieży drzewek. Dodał również, że nie wrywał i nie kopał przedmiotowych drzewek ani krzewów.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie przyznania się do zarzucanego mu czynu i rozpoznania współoskarżonego A. L. jako osoby będącej z nim na działkach. Nie zasługują natomiast na wiarę wyjaśnienia oskarżonego w części, w której wskazuje on na swoją obecność na miejscu jedynie w celu dokonania zakupu drzewek i zaprzecza, aby wykopywał i kradł drzewka i krzewy. W świetle zgromadzonych w sprawie dowodów należało wyjaśnienia te uznać za jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Przede wszystkim wyjaśnieniom oskarżonego przeczą relacje współoskarżonych: R. G., T. M. i A. L.. R. G. w klarownych, a zarazem w pełni spójnych i konsekwentnych wyjaśnieniach opisał okoliczności dokonania kradzieży mienia z ogródków działkowych ujawniając osoby z nim współdziałające. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego, który spójnie i logicznie zrelacjonował znane mu okoliczności sprawy. Co więcej, jego relacja znajduje pełne odzwierciedlenie w wyjaśnieniach oskarżonych A. L. i T. M.. R. G. w sposób jednoznaczny wskazał na oskarżonego K. D. jako tego, który wraz z nim wykopywał drzewka oraz krzewy i przyjechał na miejsce pożyczonym dużym samochodem, na który były ładowane rośliny. Oskarżony wskazał także pozostałych współsprawców. Podczas okazania mu wizerunków R. G. bez wątpliwości rozpoznał A. L. jako osobę, która uczestniczyła z nim w kradzieży drzewek i krzewów.

Sąd uznał również za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego T. M., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując jednak, że K. D. informował go tym, że drzewka i krzewy będą wrywane z opuszczonych działek. Wyjaśnienia oskarżonego Sąd ocenił jako odpowiadające prawdzie, albowiem brak jest jakiegokolwiek przeciwdowodu, który poddawałby jego relację w wątpliwość poza kwestią oceny oskarżonego co do tego, że działki wyglądały na opuszczone. Wyjaśnienia te są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych, protokołem oględzin i materiałem poglądowym, z których wynika, że skradzione przez oskarżonych rośliny były pielęgnowane przez ich właścicieli, a pokrzywdzeni na działkach bywali regularnie.

W świetle powyższych relacji wersja prezentowana przez oskarżonego K. D. jawi się jako całkowicie niewiarygodna. W sprawie nie można było znaleźć żadnych dowodów na poparcie jego tezy, że na działki przyjechał tylko po to, aby dokonać zakupu drzewek. Powyższe wynika zwłaszcza z faktu, iż oskarżony wraz z innymi osobami udał się najpierw do sklepu w celu zakupu przyrządów do wykopania roślin. Trudno zatem przyjmować, iż pojechał na ogródki działkowe, zaopatrzone w szpadel, aby dokonać zakupu drzewek. Sprzeczne z logiką i doświadczeniem życiowym jest również to, aby sprzedaż roślin odbywała się o godz. 1.30 w nocy, a o takiej porze przecież funkcjonariusze podjęli interwencję wobec sprawców kradzieży. Z protokołu zatrzymania R. G. wynika, że czynności tej dokonano o godz. 1.45 w dniu 7 maja 2009r.

Z wyjaśnieniami R. G. i T. M. korelują wyjaśnienia A. L., który w sposób jasny i klarowny opisał rolę oskarżonego K. D. w popełnionym czynie. Wskazując na wiodącą rolę oskarżonego K. D., który zadzwonił do niego, aby „umówić się na kradzież”, zorganizował transport, zakupił, wykładając własne pieniądze, sprzęt potrzebny do kradzieży, a także razem z pozostałymi oskarżonymi wrywał drzewka i krzewy, które były następnie władane do samochodu. A. L. również wspólnie z wyjaśnieniami współoskarżonego R. G. i świadkami M. S., M. L. i Ł. S. opisał okoliczności podjętych wobec oskarżonych czynności przez funkcjonariuszy Policji.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków M. S., Ł. S. i M. L. - funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali zatrzymania oskarżonego R. G.. Świadczy Ci zrelacjonowali przebieg zdarzenia oraz to, co zastali na jego miejscu. Relacje te są obiektywne, spójne, jasne i pełne. Świadczy zeznawali na okoliczności, o których wiedzę powzięli w związku z wykonywaniem czynności służbowych, nie znali żadnego z oskarżonych, nie byli zainteresowani wynikiem sprawy. Nie mieli żadnego motywu, aby zeznawać niezgodnie z prawdą. Istotną kwestią płynącą z zeznań ww. świadków był fakt, że R. G. zatrzymali oni praktycznie na gorącym uczynku popełniania przestępstwa. Co więcej zabezpieczyli tam narzędzia służące do popełnienia czynu. Z zeznań świadków, jasno wynika, iż wszyscy oskarżeni w sprawie, w tym także K. D. byli tam w jednym celu – dokonania kradzieży przedmiotowych drzewek i krzewów. Wszyscy bowiem za wyjątkiem R. G. na widok zbliżających się funkcjonariuszy uciekli, pozostawiając samochód wraz ze znajdującymi się tam drzewkami. Z zachowania tego jasno wynikają intencje sprawców. Trudno bowiem przyjmować, że byli tam w innych celach niż dokonanie kradzieży, wówczas bowiem nie mieliby podstaw do ucieczki i porzucenia samochodu.

Zeznania świadka S. K. i P. D. (2) były o tyle pomocne w ustaleniu stanu faktycznego sprawy, że na ich podstawie ustalono, iż oskarżony K. D. nie tylko dokonał zarzucanego mu czynu, ale także w sposób rozmyślny się do niego przygotował. P. D. (2) zeznał, że wynajmował samochód marki I. – S. K., który z kolei przyznał, że pożyczył go K. D.. Sąd nie znalazł podstaw do dyskredytowania zeznań tych świadków, okoliczności, które podawali były spójne i logiczne. Pożyczonym od ww. samochodem K. D. udał się na działki celem dokonania kradzieży. Pożyczenie samochodu, odpowiednich gabarytów do przewiezienia drzewek należy uznać za przemyślane działanie oskarżonego, służące uzyskaniu środków do umożliwienia popełnienia kradzieży.

Sąd obdarzył walorem wiarygodności również zeznania pokrzywdzonych W. N., A. K., J. B., K. P., P. J., A. S., M. N., T. D., M. G. i J. K.. Świadczy Ci, nie mieli co prawda wiedzy o sprawcach kradzieży, zeznawali bowiem głównie na okoliczność stwierdzonego przez nich faktu dokonania kradzieży drzewek i krzewów, a w szczególności ich ilości i jakości. W tym zakresie zeznania świadków należało uznać za w pełni wiarygodne. Z działek tych właśnie świadków zginęły przedmiotowe drzewka i krzewy, a świadkowie bez wątpliwości opisywali jakie rodzaje roślin zostały im skradzione. Co więcej wszyscy pokrzywdzeni podczas czynności okazania rozpoznali należące do nich drzewka i krzewy. Świadczy Ci nie mieli żadnego interesu w podawaniu nieprawdy w powyższym zakresie. Drzewka stanowiły ich własność, dbali i pielęgowali je przez dłuższy czas, dysponowali więc pełną wiedzą, służącą identyfikacji swojej własności. Ponadto byli oni co prawda pokrzywdzeni w wyniku zdarzenia, lecz swoimi zeznaniami nikogo nie obciążali, albowiem nie mieli wiedzy o sprawcach kradzieży.

Jako pełną, rzetelną i fachową Sąd ocenił opinię biegłego sądowego z zakresu leśnictwa, który został powołany do oszacowania wartości skradzionych drzew i krzewów. Opinia została wydana przez osobę o odpowiednich

kwalifikacjach i wiedzy. Biegły w sposób szczegółowy dokonał wyliczeń wartości wskazanych mu roślin, a swoje wnioski należyście umotywował.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody z dokumentów, które służyły do ustalenia stanu faktycznego w postaci protokołu przeszukania, protokołu zatrzymania rzeczy, protokołów zatrzymania osób, protokołu oględzin samochodu I., materiału poglądowego, protokołów okazania. Dokumenty te sporządzone zostały przez uprawnione do tego osoby, w odpowiedniej formie. Podkreślić należy, że żadna ze stron w toku procesu nie zgłaszała zastrzeżeń co do prawidłowości ich sporządzenia. Również Sąd nie znalazł powodów, aby kwestionować wartość dowodową tych dokumentów.

W oparciu o zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy uznać należało, że sprawstwo i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przedmiotem ochrony przepisu art. 278 § 1 k.k. jest mienie. Od strony przedmiotowej czyn z tego artykułu polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej. Zaborem będzie wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej i objęcie jej własnym władaniem. Jest to działanie bezprawne, które godzi w prawa innej osoby – właściciela, posiadacza, dzierżyciela. Kradzież jest przestępstwem umyślnym, którego dopuścić się można jedynie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym. Przy przestępstwie kradzieży, działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą gdy sprawca zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzenia tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić, czy nie. (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985/8/110). W tym miejscu warto również zaznaczyć, że kradzieży od strony przedmiotowej musi towarzyszyć tzw. dolus directus coloratus w odniesieniu do znamienia, co do którego ustawa wymaga, by było objęte celem, a więc w odniesieniu do zabrania rzeczy. Do popełnienia przestępstwa kradzieży nie wystarcza, aby sprawca „godził się” na możliwość przywłaszczenia. Niezbędne jest tu więc wykazanie, że sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, tzn. tego iż zmierzał do przywłaszczenia rzeczy i jednocześnie chciał przywłaszczyć sobie cudzą rzecz ruchomą” (Wyrok SN z dnia 05.05.1999 r., sygn. Akt V KKN 406/97).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że oskarżony dokonał kradzieży zabierając z terenu ogródków działkowych rzeczy w postaci drzewek i krzewów. Zaboru tego dokonał poprzez wykopanie ich z ziemi, a następnie załadowania ich na samochód dostawczy. Zabierając wskazane rzeczy poza obręb działek ich właścicieli zachował się jak osoba uprawniona do sprawowania faktycznego władztwa nad tymi rzeczami. Oskarżony nie miał w rzeczywistości żadnego prawa do posiadania, dysponowania i rozporządzania rzeczami stanowiącymi przedmiot kradzieży.

W niniejszej sprawie oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim, przemyślanym. Obejmował on bowiem swoją świadomością wszystkie znamiona czynu z art. 278 § 1 k.k., a zatem to, że zabiera cudzą rzecz ruchomą w celu przywłaszczenia. Miał świadomość tego, że nie posiada żadnego prawa do zabrania, posiadania i dysponowania tymi przedmiotami. Ponadto okoliczności niniejszej sprawy wskazują na to, że oskarżony chciał zrealizowania znamion tego przestępstwa. Już wcześniej wyraził chęć zabrania z ogródków działkowych przedmiotowych drzewek i krzewów, wszedł w tym celu w porozumienie z innymi osobami i zaplanował przebieg zdarzenia. Oskarżony wynosząc z działek drzewka i krzewy oraz załadowując skradzione rzeczy do samochodu dostawczego objął faktyczne władztwo nad tą rzeczami, czyli dokonał ich zaboru w celu przywłaszczenia.

Oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Oskarżony działał bowiem w ramach wcześniejszego porozumienia z T. M., A. L. i R. G., z którymi ustalił podział ról. O wystąpieniu współsprawstwa świadczy również istotna rola jaką odegrali pozostali współsprawcy w dokonanej kradzieży. Każdy z nich podjął czynności zmierzające do dokonania kradzieży drzewek i krzewów.

Wymierzając oskarżonemu karę zgodną ze wnioskiem oskarżonego złożonym w trybie art. 387 § 1 kpk na rozprawie w dniu 14.01.2014 r. w wymiarze 12 miesięcy ograniczenia wolności Sąd kierował się zasadami i dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu, Sąd wymierza karę według swego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając

stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które można osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie zaś do § 2 tego przepisu wymierzając karę Sąd uwzględnia przede wszystkim motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i jego zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza starania o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Oceniając stopień winy oskarżonego Sąd uwzględnił to, że oskarżony działał w sposób przemyślany i zaplanowany. Wcześniej powziął zamiar dokonania kradzieży drzewek i krzewów, wszedł w tym celu w porozumienie z innymi osobami, zaplanował przebieg zdarzenia, m.in. poprzez wypożyczenie samochodu dostawczego, którymi miał przewieźć skradzione drzewa i krzewy. W związku z wcześniejszym zaplanowaniem popełnienia przestępstwa kradzieży Sąd ocenił stopień winy oskarżonego jako wysoki.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego Sąd kierował się kryteriami wskazanymi w art. 115 § 2 k.k. W szczególności Sąd uwzględnił rodzaj i charakter naruszonego przestępstwem dobra prawnego, jakim w wypadku przestępstwa kradzieży w niniejszej sprawie jest prawo własności. Należało uwzględnić fakt, że oskarżony kradzieży roślin dokonywał z działek należących w większości do osób starszych, którzy je pielęgnowali przez wiele lat i dla których, nawet jeśli nie stanowią ogromnej wartości materialnej, to są cenne pod względem emocjonalnym. Zniszczenie ich upraw z pewnością dla wszystkich pokrzywdzonych było dotkliwą przykrością. Ponadto Sąd wziął pod uwagę rozmiar wyrządzonej popełnionym przez oskarżonego przestępstwem szkody w łącznej wysokości 9282,43 zł.

W ocenie Sądu powołane okoliczności przemawiają za uznaniem, że stopień społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu jest znaczny.

Jako okoliczność łagodzącą wymiar kary Sąd uwzględnił natomiast fakt, iż oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Do okoliczności obciążających należało zaliczyć natomiast uprzednią karalność oskarżonego w sprawie IIK 167/10 za przestępstwo przeciwko mieniu na karę grzywny, albowiem widniejące w karcie karnej skazanie w sprawie IIIK 883/08 uległo zatarciu wobec upływu okresu próby przy wykonaniu także kary grzywny.

W ocenie Sądu wymierzona kara 12 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym jest karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Orzekając karę ograniczenia wolności Sąd miał na względzie prymat kar wolnościowych wyrażony w art. 58 § 1 k.k. Ponadto wskazać należy, że przy wymierzaniu kary Sąd zastosował art. 58 § 3 k.k., pozwalający na orzeczenie zamiast kary pozbawienia wolności karę grzywny albo ograniczenia wolności, jeżeli przestępstwo zagrożone jest karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Oskarżony wnioskował o orzeczenie mu właśnie tego rodzaju kary, a Prokurator nie sprzeciwił się wnioskowi oskarżonego złożonemu w trybie art. 387 § 1 kpk.

W ocenie Sądu kara ograniczenia wolności w podanym powyżej wymiarze pozwoli na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w stosunku do oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawej społeczeństwa.

W oparciu o przepis art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu K. D. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 11 maja 2009 r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 (pięciuset) złotych tytułem kosztów sądowych, zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu

Państwa kosztów sądowych w pozostałym zakresie. Orzekając o kosztach Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony podejmuje pracę pomagając swojej konkubinie w sklepie, z którego uzyskują dochód w granicach 1200-1600 złotych miesięcznie. Nadto oskarżony jest osobą młodą, zdolną zarobkowo i z pewnością uiszczenie kosztów sądowych w wysokości 500 zł nie przekracza jego możliwości tym bardziej, że art. 49 w zw. z art. 206 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego przewiduje możliwość rozłożenia płatności kosztów sądowych na raty, jeżeli natychmiastowe ich wykonanie pociągnęłoby dla skazanego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki.

Na koszty sądowe w niniejszej sprawie składa się koszt opinii biegłego (1350 zł), koszty doręczeń (40 zł), kart karnych (100 zł) oraz opłata od kary (180 zł).

Sąd orzekając o kosztach wziął pod uwagę zasady wynikające z art. 633 kpk, który stanowi, że koszty procesu przypadające od kilku oskarżonych (...) sąd zasądza od każdego z nich według zasad słuszności, mając w szczególności na względzie koszty związane ze sprawą każdego z nich.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.